

[page 1]

Rudzinskas and partners

To: budgetary enterprise Center for the Study of the Genocide and Resistance of Residents of Lithuania, Didžioji street no. 17/1, Vilnius

COVER LETTER

Vilnius

January 8, 2020

The attorney Rokas Radzinskas and Grant Arthur Gochin, personal ID number xxxxxxxxxxxx, address 10900 Winnetka Ave, Chatsworth, CA 91311, USA (hereinafter Client) concluded an agreement on legal consultation and representation on August 11, 2016, based on which the attorney was given the power to represent the Client at state and other institutions, enterprises, agencies and organizations, to make requests, to receive documents requested and to maintain legal contacts with third parties.

Operating as the authorized representative, I send a request addressed to you by the Client for the provision of information.

The Client's address for correspondence in the Republic of Lithuania: Attorneys office of Rudzinskas and partners, A. Mickevičiaus street no. 14-2, Vilnius; rokas@rlaw.lt

APPENDED:

1. Request by Grant Arthur Gochin for the provision of information, December 17, 2019
2. Contract for legal representation

Respectfully,
Rokas Rudzinskas, attorney

[signed]

Attorneys office of Rudzinskas and partners, +970 614 88303 rokas@rlaw.lt A. Mickevičiaus street no. 14-2, LT-08119 Vilnius, Lithuania

[page 2]

To: Center for the Study of the Genocide and Resistance of Residents of Lithuania, Didžioji street no. 17/1, Vilnius

**REQUEST
for the provision of information**

In your articles and documents you indicate the Genocide Center in its research bases itself on academic methodology. By law, the Genocide Center in Lithuania sets the methodology for historical research in the sphere of occupational regimes in the 20th century.

Following the disclosure of a finding of history on the actions of Petras Cvirka in service to the Soviet regime, I notice the methodology applied by the Genocide Center for explaining historical events isn't uniform. In assessing the activity of Cvirka during the time of the Soviet occupation,

the Genocide Center adheres to the characterization of collaborator as formulated by Dr. Vyatutas Tininis and Dr. Oleksandr John Motyl. This definition isn't applied, however, in assessing the activity of Jonas Noreika during the Nazi occupation.

An act leading to the deportation of Lithuania's affluent and intellectuals is equated with collaboration with the Soviet regime, while at the same time an act leading to the extermination of the Jews of the Šiauliai district is not considered collaboration. In both cases, Cvirka as much as Noreika acted resolutely and intentionally against the inhabitants of Lithuania, carrying out the orders of the political regime.

In both cases, neither of these people acted according to their own conceptions, but rather in carrying out the political will of the regime in power, in both cases documents were signed and executed leading to the death of Lithuanian residents. The Genocide Center, though, in its historical finding calls an order signed by Cvirka for deporting residents an actual order, whereas in its historical findings characterizes Jonas Noreika's order for establishing a ghetto in Žagarė, in which he says "I order ...," as "a letter regarding the isolation of Jews," and the Genocide Center also officially calls further orders by Noreika for liquidating Jewish property "letters."

In its finding of history, the Genocide Center says Cvirka "published propaganda articles glorifying the U.S.S.R., called the occupation of Lithuania a 'liberation' and glorified Stalin and Lenin." The Genocide Center underlines this propagandistic popularization and publishing effort as a factor which demonstrates this person's intentionality and involvement in the political activity of the occupying power.

Jonas Noreika was also active in popularization publishing and enjoyed writing. He was in command of the Telšiai Lithuanian Activists Front whose press operation published the newspaper Žemaičių žemė, which beginning in July of 1941 called itself "the newspaper of the Lithuanian Activists Front." This is a documented fact. In the summer of 1941 this newspaper published passages from Hitler's Mein Kampf translated into Lithuania. It featured anti-Semitic articles alongside articles on Lithuanian independence.

One of the matters emphasized in the Genocide Center's finding of history demonstrating Cvirka intentionally worked against the inhabitants of Lithuania is the fact he led a delegation which travelled to Moscow "to bring home the sun of Stalin," i.e., to request Lithuania's incorporation in the U.S.S.R.

The diary of Lithuanian Nationalist Party secretary Zenonas Blynas contains an entry stating Jonas Noreika left Telšiai to travel to Kaunas on July 29, 1941, as head of a delegation bearing the same name as the newspaper, Žemaičių žemė, in order to congratulate the Lithuanian Activists Front government in Kaunas and to present the latter a declaration. The delegation, confirmed by a crowd of thousands of residents of Telšiai, was the subject of issue no. 5 of the Žemaičių žemė newspaper, which published the whole text of the declaration. The declaration was written on the day of the mass murder of the Jews of Telšiai.

[page 3]

As stated in Blynas's diary, Telšiai LAF commander Jonas Noreika led the delegation, whose members were: "Telšiai district chief of police Bronius Juodikis, Telšiai district head Ramanauskas, Telšiai district TDA leader (commandant) major Svilas, Plungė district leader

and head of the TDA battalion there lieutenant Alimas, Telšiai district hospital director Dr. Plechavičius and director of the Telšiai branch of the Bank of Lithuania Jurkus." ¹

It is a known fact that Bronius Juodikis, who was Noreika's deputy commander of the Telšiai LAF, was accused of being one of the people in charge of the extermination of the Jews of Telšiai. Lieutenant Alimas was accused of being in charge of the extermination of the Jews of Plungė. Major Svilas, along with Alimas, commanded paramilitary organizations including the TDA and police agencies which the Genocide Center has named as having "played a large role in the Holocaust." ² Half of the members of the delegation led by Jonas Noreika are implicated in violence against Jews and the mass murder of Jews in Telšiai and Plungė.

Both Noreika and Cvirka and the circles close to them acted carrying out the political conceits of the occupying powers. Both men were active purveyors and authors of propaganda, both led delegations supporting the incorporation of Lithuania into the countries of the occupational regimes and both of them made decisions to use force leading to the death of Lithuanian residents.

The facts and circumstances are proximate and similar in both cases, but the official assessment of both is different. In consideration of the aforementioned and in light of the fact the Genocide Center is in charge of setting official methodology in this area of research, please tell me why the Genocide Center assesses these two collaborators with the occupying regimes who operated under similar conditions differently. What is behind the application of different methodologies for making these assessments?

I await your reply within the time frame established by law.

Respectfully,

Grant Arthur Gochin
January 8, 2020

[signed]

¹ Karo laiko dienorašis [Wartime Diary], Zenonas Blynas, Vilnius 2010, p. 93

² Response by the Center for the Study of the Genocide and Resistance of Residents of Lithuania on a request to change their historical finding on Jonas Noreika dated July 19, 2019

BĮ “Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centras”
Didžioji g. 17/1, Vilnius

LYDRAŠTIS
2020 m. sausio 8 d.
Vilnius

Advokatas Rokas Rudzinskas ir Grant Arthur Gochin, asmens kodas: 36311021360, adresas: 10900 Winnetka Ave, Chatsworth, CA 91311, JAV (toliau tekste – Klientas) 2016 m. rugpjūčio 11 d. sudarė teisinių paslaugų ir atstovavimo sutartis, kurių pagrindu advokatui buvo pavesta atstovauti Klientą valstybės ir kitose institucijose, įmonėse, įstaigose, organizacijose, teikti prašymus, gauti reikalaujamus dokumentus bei palaikyti teisinius ryšius su trečiosiomis šalimis.

Veikdamas kaip įgaliotas atstovas, perduodu Jums adresuotą Kliento prašymą dėl informacijos suteikimo.

Kliento adresas korespondencijai Lietuvos Respublikoje: Advokatų kontora Rudzinskas ir partneriai, A. Mickevičiaus g. 14-2, Vilnius; rokas@rlaw.lt.

PRIDEDAMA:

1. 2019-12-17 Grant Arthur Gochin prašymas dėl informacijos suteikimo;
2. Atstovavimo sutartis.

Pagarbiai
Advokatas Rokas Rudzinskas

PRAŠYMAS Dėl informacijos suteikimo

Savo straipsniuose ir dokumentuose nurodote, kad LGGRTC tyrimuose vadovaujasi moksline metodologija. Pagal įstatymą LGGRTC Lietuvoje formuoja istorinių tyrimų metodologiją XX a. okupacinių režimų srityje.

Paviešinus istorinę išvadą dėl P.Cvirkos veiklos talkininkaujant sovietų režimui, pastebėjau, kad LGGRTC taikoma istorinių įvykių aiškinimo metodologija nėra vienoda. Vertinant P.Cvirkos veiklą sovietų okupacijos metais LGGRTC vadovaujasi Dr. V. Tininio ir Dr. A. J. Motylo suformuluotu kolaboranto apibūdinimu. Tačiau šis naratyvas nėra taikomas vertinant Jono Noreikos veiklą nacių okupacijos metais.

Veika lėmusi Lietuvos turtingųjų ir intelektualų trėmimą yra prilyginama kolaboravimuisi su sovietų valdžia, tuo tarpu veika lėmusi Šiaulių apskrities žydų išnaikinimą, nėra laikoma kolaboravimusi. Tiek P.Cvirkos, tiek J.Noreikos abu veikė ryžtingai, sąmoningai prieš Lietuvos gyventojus, vykdamt politinės valdžios nurodymus.

Abiem atvejais šie asmenys veikė ne savo užmanymu, o vykdydami politinę valią, abiem atvejais pasirašyti dokumentai buvo vykdomi ir reiškė Lietuvos gyventojų žūtį. Tačiau LGGRTC istorinėje išvadoje P.Cvirkos pasirašytą įsakymą dėl gyventojų trėmimo taip ir vadina įsakymu, tuo tarpu Jono Noreikos įsakymą dėl Žagarės geto suformavimo, kuriame nurodoma „įsakau“, istorinėse išvadose įvardija kaip „raštą, susijusį su žydų izoliavimu“, vėlesnius nurodymus dėl žydų turto likvidavimo, LGGRTC oficialiai taip pat vadina raštais.

LGGRTC istorinėje išvadoje yra nurodoma, kad P.Cvirka „skelbė propagandinius SSRS šlovinančius straipsnius, Lietuvos okupaciją įvardydamas kaip „išvadavimą“, šlovino Staliną ir Leniną. LGGRTC pabrėžia propagandę publicistiką kaip veiksnį rodantį asmens sąmoningumą ir išitraukimą į okupantų politinę veiklą.

Jonas Noreika taip pat buvo aktyvus publicistas, mėgo rašyti. Jo vadovaujamas LAF Telšiai, kurios spaustuveje leido laikraštį „Žemaičių žemė“, kuris nuo 1941 m. liepos taip ir vadinosi „Lietuvos Aktyvistų Fronto laikraštis“. Tai dokumentuotas faktas. Šiame laikraštyje 1941 m. vasarą buvo spausdinamos ištraukos iš Hitlerio Mein Kempf išverstos į lietuvių kalbą. Buvo spausdinami antisemitiniai straipsniai, kartu su straipsniais apie Lietuvos nepriklausomybę.

Vienas iš LGGRTC istorinėje išvadoje akcentuojamų aspektų, liudijančių Petro Cvirkos sąmoningą veikimą prieš Lietuvos gyventojus yra tai, kad jis vadovavo delegacijai, kuri vyko į Maskvą „parvežti Stalino saulės“ – t. y. priimti Lietuvą į SSRS.

Lietuvos Nacionalistų Partijos sekretoriaus Zenono Blyno dienoraštyje yra įrašas, kad Jonas Noreika 1941 m. liepos 29 atvyko iš Telšių į Kauną vadovaudamas delegacijai tokiu pačiu pavadinimu kaip ir laikraštis „Žemaičių žemė“, kuri vyko sveikinti Lietuvos Aktyvistų Fronto vyriausybę Kaune, kuriai įteikė deklaraciją. Delegaciją, kurią patvirtino daugiataūkstantinė Telšių

gyventojų minia, mini ir "Žemaičių žemė" Nr. 5, kuri išspausdino visą deklaracijos tekstą. Deklaracija surašyta Telšių žydų žudynių dieną.

Sutinkamai su Z.Blyno dienoraščiu, "Žemaičių žemės" delegacijai vadovavo Telšiai LAF vadas Jonas Noreika, delegaciją sudarė: "Telšių apskr. policijos vadas Bronius Juodikis, Telšių apskrities viršininkas Ramanauskas, Telšių apskrities Tautinio Darbo Apsaugos viršininkas (komendantas) majoras Svilas, Plungės LAF vadas ir Tautinio Darbo Apsaugos viršininkas leit. Alimas, Telšių apskrities ligoninės direktorius dr. gyd. Plechavičius, Lietuvos banko Telšių skyriaus direktorius Jurkus."¹

Yra žinoma, kad Bronius Juodikis, buvo Telšių LAF vado Noreikos pavadootojas, jis buvo kaltinamas kaip vienas iš Telšių žydų išžudymo vadovų. Leitenantas Alimas buvo kaltinamas kaip Plungės žydų išžudymo vadovas. Majoras Svilas kaip ir Alimas vadovavo sukarintoms organizacijoms TDA ir policijos įstaigoms, kurios LGGRTC yra įvardijamos kaip "suvaidinusios svarų vaidmenį Holokauste"². Pusė Jono Noreikos vadovaujamos delegacijos narių yra susiję su prievarta prieš žydus ir žudynėmis Telšiuose ir Plungėje.

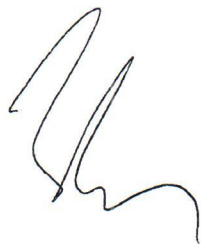
Tiek Jonas Noreika, tiek Petras Cvirka ir jų artima aplinka dirbo vykdydami okupacinių režimų politinius sumanymus. Abu asmenys aktyvūs propagandiniai publicistai, abu vadovavo delegacijoms palaikiusioms Lietuvos įsiliejimą į okupacinių režimų sudėtį, abu asmenys priėmė prievartos sprendimus, lėmusius Lietuvos gyventojų žūtį.

Aplinkybės yra artimos ir panašios, tačiau jų oficialus vertinimas yra skirtingas. Atsižvelgiant į išdėstytą ir tai tai, kad LGGRTC formuoja oficialią metodiką šių tyrimų srityje, prašau pasakyti, kas lemia, kad panašiomis aplinkybėmis veikusių sovietų ir nacių okupacinių režimų kolaborantus LGGRTC vertina skirtingai? Kas lemia skirtingą vertinimo metodikos taikymą?

Laukiu Jūsų atsakymo įstatymo nustatytais terminais.

Pagarbiai

Grant Arthur Gochin
2020-01-08

¹ "Karo laikų dienoraštis". Zenonas Blynas, Vilnius 2010, p. 93

² LGGRTC 2019-07-19 atsakymas dėl Jono Noreikos pažymos keitimo